

København. Jeg tænker mig nu, at Telegrammet idag er Resultatet af den Rejse.«

»Hvad mener du?«

»Du veed, at Møller Jensen ligger syg paa Righospitalet, og det menes jo almindeligt, at han ikke kan komme sig. Skulde det Rygte bekræfte sig, saa er Hensigten med Farbrors Besøg sikkert nok den, at Balduin Hansen ved den Lejlighed skal proklameres som Kresens nye Folketingskandidat.«

Efter nogle Øjeblikkes Stilhed slog Doktoren Haanden i Stoleryggen.

»Johannes! Nu maa du skyde Hjertet op i Livet og trække dig ud af det Kompaniskab! Mølleren var slem nok i al sin Sølledhed — men Balduin maa du ikke være med til at hjælpe ind i Rigsdagen. Det kan du ikke forsvare.«

»Kunde du blot sige mig, hvordan jeg skal forhindre hans Valg?«

»Dersom du ikke kan faa et andet honnet Menneske til at ofre sig, maa du selv stille dig op imod ham. Der er ikke andet for. Jeg talte forleden med Jørgen Tækkemand fra Aalehusene. Det er jo ikke nogen Hemmelighed for dig selv, at han og nogle andre for Tiden gaar rundt og agiterer for dig i Kresen. Han paastod, at de allerede havde sikret dig over fire Hundrede Stemmer.«